

Man har der foreslaaet, hvilke Grændser der skulle være mellem de forskjellige Bundergarnstæder, og jeg tror, at disse Grændser eller Afstande, som ere foreslaaede, næppe ville passe paa Fjordene og de øvrige Fiskebænde. Vi have derfor foreslaaet i Endringsforslag under Nr. 18, at Kapitel 2 med Undtagelse af § 10 skal gjælde Fiskeri i de øvrige Fjorde og smalle Sunde. Altsaa, der er kun en Gradforskjel mellem Indenrigsministerens Forslag og vort Forslag, men jeg tror, at vort er det heldigste Forslag, idet jeg er overbevist om, at Regjeringen selv vil komme til at erkende, at den Afstand, der er foreslaaet paa Havet ud for de aabne Ryster, ikke passende kan anvendes paa Fjordene og Vigene. Jeg kommer derefter til Nr. 20, som forresten kun er en Redaktion, men efter min Opfattelse en heldig, og det Samme er Tilfældet med Nr. 21, 22 og 23. Jeg betragter dem nærmest som Redaktionsændringer, og de ere tiltraadte af Udvalget, som anbefaler dem idet det anser dem for Forbedringer af det, der blev vedtaget ved 2den Behandling. Vi komme dernæst til Endringsforslaget Nr. 24, og der have vi ikke kunnet følge Ministeren, derimod have vi fulgt Forslaget, som det var forelagt os, nemlig at naar Vedkommende vil have Vedtægter, og man udarbejder Vedtægter, skulle Omkostningerne afholdes af Statskassen. Det er Noget, som Regjeringen selv har foreslaaet ikke alene den Gang, men ogsaa tidligere. Jeg fastholder, at disse Udgifter maa udredes af Statskassen, idet jeg mener, at det har sin store offentlige Interesse, at de Vedtægter komme til Stede, at det bør være Statskassen, der afholder dem, og jeg tror, at det vil hjælpe til, at vi hurtigere og snarere faae Vedtægterne, naar Statskassen skal betale dem, end naar de omliggende Kommuner skulle betale dem. Jeg kan derfor ikke anbefale Nr. 24, men maa bede det høie Thing stemme imod det. Nr. 25 er egentlig kun en Redaktion. Der staar nemlig i § 43, at Vedtægterne skulle indeholde det og det, som nærmere er nævnt, vi sige derimod, at de kunne indeholde det, som er nævnt i § 43. Endringsforslag Nr. 26 kan jeg ikke anbefale. Man vil nok se, hvad det indeholder, det er nemlig, at Ministeren har foreslaaet, at Dagpengene til vedkommende Kontrollør og Assistent skulle forhøies lidt, og heller ikke kan jeg anbefale Nr. 27, men maa fastholde Forslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling. Det Samme er Tilfældet med Endringsforslaget Nr. 28 til § 50. Jeg haaber, at man der vil følge Udvalget, og jeg tror ogsaa, at det vil være en hel-

digere Bestemmelse, end at man tillagde den enkelte Mand, der muligvis eier et Band, der løber ud i Fjorden eller Stranden, at han kan nedgaa Løven, og spærre Fiskenes Op- og Nedgang, hvad der kan have stor Indvirkning paa Fiskeriet i selve Fjorden. Naar vi give en Lov lige overfor private Giere skal den gjælde ligesaa godt lige overfor en stor Lodseier som for mange Smaa. Jeg veed ikke, hvorfor den ærede Minister har optaget dette Forslag. Set fra Principets Side og fra Fiskeriets Udvikling maa man fastholde, hvad Udvalget har foreslaaet og Thinget vedtaget ved 2den Behandling. Det Samme gjælder forresten om Nr. 29, thi skulde første Del af det Endringsforslag vedtages, vil det føre til, at flet ingen af de Bænde, der løbe ud i Havet eller Fjordene blive fredede. I Reglen er det Flere, der have det til Fællesbrug, og Enhver fisker ikke udenfor sin Eiendom, men i Fællesskab, og det vil have til Følge, at de fleste af de mange heldige Bestemmelser, vi have faaet indført, blive aldeles illusoriske. Jeg haaber derfor, at man vil fastholde, hvad vi vedtog ved 2den Behandling. Nr. 30 er kun en Redaktionsændring, en Uheldiggjørelse af, hvad der er ment med selve Forslaget. Nr. 31 have vi ikke kunnet gaa med til, men vi have dog erkjendt, at der maatte en Autorisation til at stadfæste de Vedtægter, som de private Fiskere enes om, og man har ment, at det vilde være lettest og hensigtsmæssigst at det blev Overøvrigheden, der stadfæstede disse Vedtægter, at det vilde blive lettest og heldigst. Det kunde jo hænde, at naar Indenrigsministeren skulde stadfæste disse Vedtægter, vilde han forlange, at de bleve temmelig ensartede rundt om i Landet, medens Overøvrighederne have mere lokalt Kjendskab til disse Bænde, og vi maa derfor gaa ud fra, at Overøvrigheden altid vil stadfæste de Bestemmelser, den anser for rigtige, og paa den anden Side giver de vedkommende Fogeder, som Private kunne udnævne, en vis Myndighed, naar de har Amtets Sanction paa, at de ere Fiskerifogeder, og faae et Skilt og samme Myndighed, som en anden Politbetjent. Kun naar to Bænde, to Amtsgrændser eller Kredse støde sammen, vil det maaske være urigtigt ikke at overlade det til de to at enes, og der har man foreslaaet, at det skal være Indenrigsministeren, der træffer Stadfæstelsen. Med Hensyn til Endringsforslag Nr. 32 skal jeg bemærke, at det er Forslag, der blev antydet ved 2den Behandling fra flere forskjellige Sider, og som Kapitel 2 § 11 blev affattet, tror jeg ogsaa, at det vil være heldigst, at man stiller Forholdet her i Analogi med, hvad der er vedtaget under